

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/336/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714206424
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714206424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: AMALTHEIA, s.r.o., IČO: 36 352 551, Olbrachtova 3, Trenčín, proti odporkyni: Alena Komíková - Tibo, IČO: 40 712 982, Štúrova 31, Považská Bystrica, v konaní o zaplatenie 928,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. januára 2015, č. k. 3C/168/2014-69, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - vyhovujúcej časti a v s ňou súvisiacej časti o náhrade trov konania m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 790,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 392,57 eur od 11.03.2014 do zaplatenia a zo sumy 397,48 eur od 11.04.2014 do zaplatenia a náhradu tzv. iných trov prvostupňového konania v sume 38.85 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa z o s t á v a nedotknutý.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 928,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 461,57 eur od 11.3.2014 do zaplatenia a zo sumy 466,48 eur od 11.4.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporkyňu tiež zaviazal k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 55,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zo strany odporkyne zaplatenia sumy 928,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 461,57 od 11.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 466,48 eur od 11.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania vo výške 55,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku dôvodiac, že s odporkyňou dňa 15.01.2013 uzatvoril zmluvu o podnájme, súčasťou ktorej bola dohoda o podmienkach poskytovania služieb spojených s podnájomom, na základe ktorej dohody sa odporkyňa zaviazala uhrádzať navrhovateľovi poplatky za služby spojené s podnájomom, a to: poplatok za teplo, paušálnu platbu za vodomer, poplatok za dažďovú vodu a poplatok za vodné a stočné, ktoré jej navrhovateľ fakturoval faktúrou č. 2114023 v sume 461,57 eur, splatnou dňa 10.02.2014 a faktúrou č. 2114041 v sume 466,48 eur, splatnou dňa 10.03.2014. Odporkyňa sa v dohode zaviazala zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania o viac ako 30 dní.

Odporkyňa v zmysle podaného odporu proti vydanému platobnému rozkazu, ktorým ju súd prvého stupňa zaviazal k zaplateniu uplatneného nároku namietala, že odporca opomenul skutočnosť, že

paušálne sa cena za teplo platila aj počas nevykurovacieho obdobia a bola zálohová. Teda na konci roka malo dôjsť k zúčtovaniu a preukázaniu spotreby tepelnej energie z teplárni, pričom takto navrhovateľ nepostupoval. Tiež namietala, že vykurovacia plocha nie je 230 m² ale len 148,9 m², čo preukazovala náčrtom suterénu. Od 04/2013 platila za služby spojené s podnájomom faktúry cca vo výške 475,- eur mesačne, ktoré sa platili až do vykurovacieho obdobia, odmieta zaplatiť uplatnené faktúry z dôvodu, že počas nevykurovacej sezóny si teplo predplatil. V prípade, že bude zohľadňovať celú plochu - 230 m² v zmysle dohody, pri á 1,50 eur/m², prichádza do úvahy mesačná platba v výške 345,- eur a nie 414,- eur, ako ju fakturuje navrhovateľ.

Vychádzajúc z ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd prejedal a rozhodol vec v neprítomnosti odporkyne, nakoľko sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavila a nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Z úradného záznamu v spise na čl. 65 vyplýva, že dňa 14.1.2015 telefonovala na prvostupňový súd osoba, ktorá sa predstavila ako Mário Komík s tým, že je zástupcom odporkyne, je práceneschopný a z tohto dôvodu žiada pojednávanie odročiť. Uvedené však súd nemohol akceptovať ako dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, nakoľko neboli splnené zákonom stanovené podmienky uvedené v ust. § 119 ods. 2, 3 O.s.p., poučenie o ktorých bolo odporkyňi okrem iného doručené dňa 23.6.2014 súčasne s návrhom vo veci samej a platobným rozkazom.

Na v konaní zistený skutkový stav, súd prvého stupňa aplikoval ust. § 489 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Zb. s odkazom na ktoré mal za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu záväzkového vzťahu, a to Dohody o podmienkach poskytovania spojených s podnájomom zo dňa 15.1.2013. Keďže odporkyňa porušila svoju povinnosť uhrádzať za služby spojené s podnájomom (teplo, paušál vodomer, dažďová voda a voda) dohodnutú sumu riadne a včas, navrhovateľ jej vyfakturoval sumu 461,57 eur a to dňa 31.1.2014 a sumu 466,48 eur dňa 28.2.2014, ktoré odporkyňa nezaplatila ani čiastočne, preto ju na zaplatenie spolu sumy 928,05 eur zaviazal súd, neakceptujúc jej obranu v tom, že jej navrhovateľ nezaslal žiadne vyúčtovanie tepla, keďže z obsahu dohody jednoznačne vyplynulo, že účastníci sa v zmysle nej dohodli na uhrádzaní paušálnej sumy služieb mesačne bez vyúčtovania, ktorý spôsob úhrady za teplo by mohol byť za určitých okolností aj na prospech odporkyne, ak by napr. táto v určitých mesiacoch zaplatila navrhovateľovi za teplo menej, než by skutočne odobrala. Ďalej odporkyňa namietala správnosť počtu reálne vykurovaných priestorov uvedených v zmluve, podľa nej v skutočnosti je ich rozloha menšia s tým, že miestnosti, ktoré nie sú vykurované, by mali byť spolplatnené iným koeficientom, ktorú obranu rovnako súd neakceptoval so záverom, že tieto tvrdenia žiadnym spôsobom odporkyňa nepreukázala. Odporkyňa sa jednoznačne v dohode zaviazala platiť navrhovateľovi za teplo 1,50 eur za 230 m², čo v podstate po celý čas trvania podnájmu plnila s výnimkou 2 faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom konania. Odporkyňa v konečnom dôsledku spochybňovala, že ak by aj mala za teplo v zmysle dohody platiť 1,50 eur za 1 m², celkovo by mala platiť len 345,- eur, a nie 414,- eur ako jej fakturuje navrhovateľ (1,50 eur x 230 m²), teda spochybnila nárok na uplatnenú 20% DPH, pripočítanú k dohodnutej cene za teplo, ktorú obranu rovnako súd nezohľadnil s tým, že za ostatné mesiace DPH uhradila a nerozporela pripočítanie DPH k výške iných mesačných poplatkov, išlo podľa neho o účelové tvrdenie odporkyne, v snahe čo najviac ponížiť výšku platieb za služby spojené s podnájomom, plnenie ktorých záväzkov jej vyplýva z predmetnej dohody. Aplikujúc ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v konečnom dôsledku v odôvodnení uviedol, že v danom prípade ani jeden z účastníkov nie je v procesne slabšom postavení, obaja účastníci sú podnikatelia, preto nevykonal súd ex offio žiadne ďalšie dôkazy. Navrhovateľ svoje právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05% denne oprel o ustanovenie nachádzajúce sa v Dohode o podmienkach poskytovania služieb spojených s podnájomom zo dňa 15.1.2013. Nakoľko uvedená dohoda obsahuje záväzok podnájomcu (odporkyne) zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,05% denne dodávateľovi a nie nájomcovi (navrhovateľovi), pričom z obsahu dohody vyplýva, že dodávateľmi sa rozumejú dodávateľia energií a služieb, ktorí nie sú totožní s nájomcom (navrhovateľom), súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., teda vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej-ktorej faktúry. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech, pričom neúspech spočíval v pomerne nepatrnej časti, súd o trovách konania preto rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania vo výške 55,50 eur titulom náhrady za zaplatený súdny poplatok.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla odporkyňa, navrhujúc odvolaciemu súdu zmenu rozhodnutia v jeho vyhovujúcej časti, a to tak, že rozsudok súdu prvého

stupňa zruší a vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala nesprávne hodnotenie dôkazov, čím uplatnila dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. tvrdiac, že dôkazy, ktoré boli v jej prospech, neboli súdom prvého stupňa zohľadnené a tiež vychádzajúc z obsahu odvolania namietala nesprávne právne posúdenie veci, ako dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. V zmluve o poskytovaní služieb spojených s podnájomom, podľa nej nie je jasné, či sa teplo rozúčtováva podľa smernice vydávanej Ministerstvom financií SR o spôsobe rozúčtovania ceny za dodávku tepla alebo paušálne. Namietala tiež, že v zmluve je uvedená cena 1,50 eur/m² za dodávané teplo, nedohodlo sa však v nej, že táto cena by mala byť navýšená o DPH. Tým, že odporkyňa nie je platcom DPH, mala za to, že ide o cenu uvedenú vrátane DPH, a preto nemožno akceptovať takéto nedôvodné navýšenie, ktoré skutočnosti súd rovnako neakceptoval napriek tomu, že ich namietala už v priebehu prvostupňového konania. Rovnako súd pochybil, keď neakceptoval telefonické ospravedlnenie jej neúčasti na pojednávaní, ku ktorému došlo v deň pred pojednávaním, nariadeným na 14.01.2015, kedy bolo vo veci rozhodnuté, ktoré odporkyňa urobila spolu s jej manželom, ktorý ju zastupuje v konaní s tým, že žiadali odročenie pojednávania, ktorá skutočnosť je uvedená aj v rozsudku. Keďže manžel odporkyne mal riadne splnomocnenie na jej zastupovanie, ale nemohol sa pojednávania zúčastniť, súd nemal vec prejednať, pretože je to možné považovať za rozporné so zákonom. Ak platil postup zastupovania odporkyne na prvom pojednávaní vo veci, keď bola zastúpená manželom, na ktorom tento predložil splnomocnenie na jej zastupovanie, nie je jej zrejme, prečo tento postup neplatil aj na druhom pojednávaní, z ktorého sa manžel ospravedlnil. Vychádzajúc z obsahu odvolania tak uplatňovala v konečnom dôsledku tiež dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (existenciu vady konania spočívajúcej v odňatí jej možnosti konať pred súdom).

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že faktúry zasielané odporkyňi obsahovali jednotlivé položky podľa dohody, ktorú táto podpísala s navrhovateľom, a to teplo, vodné, stočné, pričom vo vodnom a stočnom sa cena rozúčtovávala na základe odpočtov u podružných vodomerov, paušálnej platby za vodomer a paušálnej platby za odvod dažďovej vody. Spôsob rozúčtovania tepla bol odporkyňi vysvetlený pri podpise dohody o podmienkach poskytovania služieb spojených s podnájomom s tým, že táto má pôvod v smernici vydanej Ministerstvom financií SR pre určenie podmienok dodávok a cien tepelnej energie, na základe ktorej sa v prípade nebytových priestorov rozpočítava cena za odber tepla podľa vykurovanej podlahovej plochy. Pri jednotlivých prevádzkach sa vykurovaná podlahová plocha upravuje koeficientom podľa Prílohy č. 6 smernice, konkrétne u odporcu išlo o druh nebytových priestorov, miestností reštaurácie a kaviarní, ktoré sa pre spoločnú prevádzku upravujú koeficientom 2,45, čo znamená, že prenajatá plocha odporkyne vo veľkosti 230 m² by sa na základe tejto smernice upravila na podlahovú plochu 563,5 m². Pri cene 1,5 eur za m² by tak odporkyňi boli fakturované poplatky za odber tepla vo výške 845,25 eur mesačne. Práve s poukazom na túto skutočnosť, účastníci po vzájomnej konzultácii upravili v Dohode o podmienkach poskytovania služieb spojených s podnájomom zo dňa 15.01.2013 mesačnú platbu za dodávku tepla do priestorov podnájomcu tak, že tento priestor sa neupravoval podľa spomínaného koeficientu, ale pre výpočet poplatkov za dodávku tepla sa použila výmera 230 m² a cena za jeden m² vo výške 1,5 eur mesačne, čo predstavovalo sumu 345,- eur bez DPH. Po navýšení o DPH táto suma sa rovná čiastke 414,- eur, ktorá jej bola fakturovaná. Išlo o platby dohodnuté paušálne bez ročného vyúčtovania. Poukázal na to, že jednotlivé platby boli odporkyňou priebežne uhrádzané, voči nim v zmysle dohody nemala žiadne pripomienky. Záverom dal do pozornosti, že celkové náklady za dodávku tepla zo spoločnosti Tepláreň a.s. Považská Bystrica navrhovateľovi boli vyúčtované za rok 2013 v celkovej sume 35.588,02 eur, pričom poplatky za teplo zaplatené odporkyňou za obdobie roku 2013 boli v podiele 13,37 % z celkovej sumy za teplo, ktorú zaplatil navrhovateľ dodávateľovi a neuhradené poplatky za teplo za január a február 2014 predstavovali 11,77% z celkovej sumy, ktoré za toto obdobie navrhovateľ dodávateľovi zaplatil. Navrhoval potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je čiastočne dôvodné a rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej - vyhovujúcej časti a v s ňou súvisiacej časti o náhrade trov konania je preto potrebné zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.) ani na jeho zrušenie (§ 221 O.s.p.). Rozsudok prvostupňového súdu v jeho zostávajúcej - zamietajúcej časti z hľadiska jeho vecnej správnosti

nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nej, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tejto časti, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia.

Odporkyňa vo svojom odvolaní uplatňovala vychádzajúc z jeho obsahu, dôvody na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. (existencia vady konania majúcej za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom), tiež podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), a v konečnom dôsledku v ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Odvolací súd podrobil preskúmaniu odporkyňou tvrdenú vadu konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) (existenciu ktorej vzhľadala v prejednaní a rozhodnutí veci v jej neprítomnosti napriek žiadosti o odročenie pojednávania) keď sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod vadou konania vymedzenou v § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom), treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva.

Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní, ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods. 1 O.s.p.), a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Keďže účastník môže v konaní vystupovať aj prostredníctvom zástupcu (napr. zástupcu na základe plnomocenstva; § 22 a nasl. O.s.p.) má aj tento zástupca právo osobne sa zúčastniť občianskeho súdneho konania. O možnosti prejednať vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti platí to isté, čo platí o samom účastníkovi konania. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka (zástupcu) treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania pred súdom je právom účastníka konania, a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon neustanovuje inak, a ak na tomto svojom práve účastník trvá. Zákon nešpecifikuje, čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni prejednať vec v neprítomnosti účastníka. Súd ale môže žiadať o odročenie pojednávania posudzovať len z aspektu tých skutočností, ktoré sú prípadne uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 21.11.2014 odporkyňa na pojednávaní zastupoval v postavení ňou splnomocneného zástupcu, jej manžel Mário Komík, narodený 12.09.1971, plná moc v prospech ktorého mu udelená odporkyňou, je založená na č. I. 43 spisu. Z obsahu plnej moci však vyplýva, že odporkyňa tento splnomocnila k právnym úkonom a zastúpeniu jej osoby v danej veci len na pojednávaní konanom dňa 21.11.2014. Tento teda disponoval plnou mocou len na zastupovanie odporkyne na danom, konkrétnom, plnou mocou vymedzenom pojednávaní, ktoré ako vyplýva zo zápisnice bolo odročené na 15.01.2015 s tým, že účastníci vrátane splnomocneného zástupcu odporkyne, vzali termín pojednávania na vedomie. Na č. I. 65 spisu sa nachádza úradný záznam zo dňa 14.01.2015, z obsahu ktorého vyplýva, že v tento deň telefonicky ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 15.01.2015 Mário Komík, ktorý uviedol, že sa nemôže dostaviť na pojednávanie, nakoľko je práceneschopný, o čom predloží potvrdenie od lekára, zároveň žiadal pojednávanie odročiť na iný termín, nakoľko odporkyňa sa nevie v danej veci vyjadriť k energiám,

týkajúcim sa prevádzky, k čomu sa vie vyjadriť len on. Samotná odporkyňa, ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom dňa 15.01.2015 neospravedlnila, preto súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti.

Z uvedených skutočností teda vyplýva, že odporkyňou uplatnený odvolací dôvod nemá oporu v zistených skutočnostiach. Podľa názoru odvolacieho súdu v zhode s názorom prvostupňového súdu, keďže odporkyňa sa na pojednávanie bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavila (termín pojednávania vzala na vedomie prostredníctvom v tom čase ju zastupujúceho splnomocneného zástupcu), neuviedla teda ani žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa nemohla pojednávania zúčastniť, prvostupňový súd správne pokračoval v konaní. Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní jej manžela (telefonicky deň vopred) je bez právneho významu, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené, tento odporkyňu vychádzajúc z plnej moci bol splnomocnený zastupovať výlučne na predchádzajúcom pojednávaní (iná plná moc v spise založená nebola). Odporkyni tak nebolo postupom prvostupňového súdu odňaté právo zúčastniť sa pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, zúčastniť sa vykonávania dôkazov a vypočuť si prednesy navrhovateľa a následne sa k nim vyjadriť a prípadne navrhnúť, označiť a predložiť ďalšie dôkazy. Tohto práva sa odporkyňa sama svoju neprítomnosťou na pojednávaní bezdôvodne vzdala.

S poukazom na vyššie uvedené, túto odvoláciu námietku nebolo možné vyhodnotiť inak, ako v celom rozsahu nespôsobilú privodiť v prospech odporkyne priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Odporkyňa ďalej vo svojom odvolaní uplatňovala tiež dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d), a f) O.s.p. spočívajúce v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci, čo videla v nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov a z toho plynúcich nesprávnych skutkových a právnych záverov.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania spočívajúci v tom, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nie je pri ňom rozhodujúce, či súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky alebo nie, rozhodujúce je iba to, že na základe tých, ktoré vykonal dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je nesprávne hodnotenie dôkazov z hľadiska ustanovenia § 132 O.s.p., vychádzajúc z ktorého povinnosťou súdu je hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivito a všetky v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo musí prihliadnuť na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), je daný podľa súdnej praxe v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci, odvolací súd dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaného odvolania, čo malo za následok zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej - odvolaním napadnutej časti.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 15.01.2013 uzatvorili účastníci konania Zmluvu o podnájme, na základe ktorej navrhovateľ v postavení nájomcu, prenechal odporcovi ako podnájomcovi do užívania nebytové priestory vo výmere 230 m² nachádzajúce sa v suteréne budovy č. 159 postavenej na pozemku parcelného čísla 385/1, zapísanej na LV č. 4347, k. ú. Považská Bystrica.

V zmysle čl. III. uvedenej zmluvy, bod 3.1. bola dohodnutá výška podnájomného 800,- eur mesačne spolu s DPH.

V čl. III uvedenej zmluvy, bod 3.2. bolo dohodnuté, že v podnájomnom nie je zahrnutá odplata za služby poskytované v súvislosti s podnájomom nebytových priestorov, a to: elektrická energia, dodávka tepla, vodné, stočné a dažďová voda (teda služby spojené s podnájomom) a tiež aj odplata za odvoz komunálnych odpadov.

Dňa 15.01.2013 uzatvorili účastníci konania Dohodu o podmienkach poskytovania služieb spojených s podnájomom, v zmysle ktorej sa odporca ako podnájomník dohodol s navrhovateľom ako nájomcom tak,

že paušálna platba za vodomer bude vo výške 9,95 eur mesačne, mesačný poplatok za odvod dažďovej vody bude 0,058 eur za 1 m² prenajatej podlahovej plochy, vodné a stočné bude účtované podľa spotreby na 2 podružných vodomeroch a teplo bude rozúčtované podľa smernice vydanéj Ministerstvom financií SR o spôsobe rozpočítavania ceny za dodávku tepla a mesačná platba za dodávku tepla do priestorov podnájmcu sa vypočíta ako súčin veľkosti vykurovanej podlahovej plochy vo výmere 230 m² a ceny za 1 m², pričom cena za 1 m² = 1,50 eur.

Z výpovede navrhovateľa na pojednávaní vyplynulo, že v priebehu roku 2013 až na malé omeškania, nemala odporkyňa problémy s uhrádzaním faktúr za dodávku služieb spojených s podnájomom. Nezaplatila až za dodávku služieb vyfakturovaných jej faktúrami za obdobie januára a februára 2014.

Navrhovateľ za poskytnuté služby za obdobie 01/2014 a 02/2014 vyúčtoval odporkyňi sumu v celkovej výške 928,05 eur, a to nasledovnými faktúrami:

- faktúrou č. 2114023 zo dňa 31.01.2014, splatnou dňa 10.02.2014, sumu 461,57 eur (z ktorej celkovej sumy položka teplo predstavovala čiastku 414,- eur po navýšení o 20% DPH - bez DPH sumu 345,- eur pri á 1,50 eur/m² pri celkovej výmere 230 m²)

- faktúrou č. 2114041 zo dňa 28.02.2014, splatnou dňa 10.03.2014, sumu 466,48 eur, (z ktorej celkovej sumy položka teplo predstavovala čiastku 414,- eur po navýšení o 20% DPH - bez DPH sumu 345,- eur pri á 1,50 eur/m² pri celkovej výmere 230 m²)

Z výzvy na urovanie pohľadávok zo dňa 02.05.2014 vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie sumy vo výške 928,05 eur v zmysle vystavenej faktúry č. 2114023 zo dňa 10.02.2013 a č. 2114041 zo dňa 10.03.2014 za energie v období 1/, 2/2014.

Zmluva o podnájme bola ukončená vzájomnou písomnou dohodou účastníkov ku dňu 28.02.2014.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Poskytovanie nebytových priestorov za účelom nájmu (podnájmu) je významnou súčasťou podnikania, pretože na jednej strane zabezpečuje vlastníkom nehnuteľností dosahovanie príjmu z nájmu a na druhej strane podnikateľom, ktorí nemajú vlastné nehnuteľnosti, umožňuje prevádzkovanie ich podnikateľskej činnosti. Ustanovenia o nájme a podnájme nebytových priestorov v Občianskom zákonníku odkazujú na osobitný zákon (č. 116/90.). Nájom, či podnájom nebytových priestorov vzniká na zmluvnom základe. Môžu ho dojednať na určitý, alebo neurčitý čas osoby fyzické, právnické, tuzemské i zahraničné, v zásade bez obmedzenia. Nájomca (podnájomca) je povinný okrem platenia nájomného uhrádzať náklady spojené s obvyklým udržiavaním predmetu nájmu, bez zbytočného odkladu oznámiť prenajímateľovi potrebu opráv. Výška nájomného (aj úhrada za podnájom) sa určí dohodou účastníkov zmluvy. Poskytnutie práva užívať hmotný majetok (teda aj nájom nehnuteľnosti) je dodaním služby. Pri nájme nehnuteľností alebo jej časti dochádza zo strany prenajímateľa - platiteľa DPH, k opakovanému dodávaniu služby. Okrem uvedenej služby, môže prenajímateľ dodávať i ďalšie služby alebo tovary, napríklad prefakturovať energie, čím uskutočňuje opakované dodania tovarov.

Vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania odvolací súd sa identifikuje so záverom súdu prvého stupňa v tom, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania bol založený dňa 15.01.2013 uzatvorením Zmluvy o podnájme nebytových priestorov, na ktorú bezprostredne nadväzuje Dohoda o podmienkach poskytovania služieb spojených s podnájomom zo dňa 15.1.2013 v zmysle obsahu ktorej, sa odporkyňa zaviazala k povinnosti uhrádzať za služby spojené s podnájomom (teplo, paušál vodomer, dažďová voda a voda) dohodnutú sumu riadne a včas navrhovateľovi. Rovnako za správny považoval odvolací súd tiež názor prvostupňového súdu o nedôvodnej obrane odporkyne v tom smere, že jej zo strany navrhovateľa nebolo doručené vyúčtovanie, pretože účastníci zmluvného vzťahu si vzájomne nedohodli zálohový spôsob úhrad za služby spojené s podnájomom, ale v rámci zmluvnej voľnosti využili možnosť danú im zákonom, zvoliť si paušálny spôsob týchto úhrad, vo vzťahu ku ktorému, je potom vyúčtovanie bez právneho významu, keďže cena za služby je konštantná bez ohľadu na to, aké množstvo energií je dodané do priestorov, ktoré sú predmetom podnájmovej zmluvy. Pokiaľ tento spôsob odporkyňi nevyhovoval, mala možnosť si pri uzatváraní zmluvy vyjednať iné podmienky, resp. v prípade ich

neakceptovania zo strany navrhovateľa, dohodu uzatvoriť nemusela. Účastníkmi konania dohodnutý spôsob paušálnych úhrad nekoliduje ani so Smernicou MF SR pre určenie podmienok dodávok a cien tepelnej energie, na ktorú dohoda účastníkov odkazuje. Účastníkom právneho úkonu, ktorý rešpektuje dôsledky plynuce z kogentnej špeciálnej úpravy, nemožno totiž uprieť, aby si v medziach daných všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka dohodli aj takýto spôsob úhrad za služby, ktorý má oporu v platnom práve. Pokiaľ subjekty práva platne uzavreli zmluvu ako výraz svojej slobodnej vôle platí zásada, že zmluvy sa dodržiajú (pacta sunt servanda), a to aj vtedy, ak by bola takáto zmluva pre niektorú zo strán nevýhodná (čo vychádzajúc zo skutočne fakturovanej ceny tepla na celý objekt navrhovateľovi a výšku percentuálneho podielu ktorý tvorí dohodnutý paušál sa tak navyše nejaví). Uvedenú problematiku je potrebné posudzovať z hľadiska rozhodujúcej zásady, ktorou je súkromné právo ovládané, a to zásady autonómie vôle - teda možnosti osoby vlastnou vôľou ovplyvňovať a určovať svoje postavenie v právnych vzťahoch, pričom jedným z jej prejavov je aj sloboda určenia obsahu právneho úkonu, pretože len pri jej rešpektovaní, je možné realizovať spoločenské a ekonomické záujmy subjektov práva. Pokiaľ účastníci si takýto spôsob úhrady zvolili, je potrebné dôsledok z toho plynúci rešpektovať, pretože inak by bola do značnej miery neprípustne obmedzená sféra slobody subjektov v právnych vzťahoch, garantovaná ústavným poriadkom. V tomto smere sú tak odvolacie námietky odporkyne nedôvodné, pričom sa s nimi dostačujúcim spôsobom vysporiadal vo svojom rozhodnutí už prvostupňový súd, ktorý vo vzťahu k nim správne poukázal na ust. § 120 ods. 1 O.s.p. a s ním spojenú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť zaťažujúcu toho-ktorého účastníka bremenom, dôsledkom neunesenia ktorého, ako tomu bolo práve na strane odporkyne vo vzťahu k prevažnej časti ňou produkovaných skutkových tvrdení, malo za následok v konečnom dôsledku na jej strane neúspech (prevažný) v konaní.

Dôvodom, pre ktorý však bolo potrebné napadnuté rozhodnutie v jeho vyhovujúcej časti zmeniť spočíval v tom, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s námietkou odporkyne týkajúcou sa podľa nej nedôvodného navýšenia paušálne dohodnutej ceny za teplo (1,50 eur á m²) o 20 % DPH (t.j. nad rámec ceny dohodnutej zmluvou), preskúmaním ktorej odvolací súd dospel k záveru o jej opodstatnenosti s potrebou aplikácie na daný skutkový stav ustanovení zák.č. 18/1996 Z.z. o cenách (§ 1 ods. 1,2, § 3 ods. 1,2).

Keďže podľa uvedených zákonných ustanovení, súd prvého stupňa uplatnený nárok právne neposudzoval, pričom odvolací súd dospel k záveru, že uvedené zákonné ustanovenia citovaného právneho predpisu sú pre rozhodnutie z hľadiska poslednej odvolacej námietky odporkyne rozhodujúce, vyzval účastníkov, aby sa k ich možnému použitiu vyjadrili (§ 213 ods. 2 O.s.p.). I keď navrhovateľ reagoval písomným vyjadrením, k samotnej nožnej aplikácii uvedených zákonných ustanovení sa nevyjadril, rovnako ako odporkyňa.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 18/1996 z.z. o cenách, tento zákon upravuje pravidlá dohodovania, uplatňovania, regulácie a kontroly cien výrobkov, výkonov, prác, služieb, nájmu a nehnuteľností (ďalej len "tovar"), opatrenia na zamedzenie nežiaduceho cenového vývoja a pôsobnosť orgánov štátnej správy, vyšších územných celkov a obcí v oblasti cien tovaru pre trh na území Slovenskej republiky (ďalej len "tuzemský trh") vrátane cien tovaru z dovozu a cien tovaru určeného na vývoz.

Podľa § 1 ods. 2 cit. zákona, tento zákon vymedzuje práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb a orgánov štátnej správy pri uplatňovaní tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 veta prvá cit. zákona, dohoda o cene je dohoda o výške ceny alebo dohoda o spôsobe, akým sa cena vytvorí, s podmienkou, že tento spôsob cenu dostatočne určuje.

Podľa § 3 ods. 3 cit. zákona, súčasťou ceny tovaru vymedzeného dohodnutými podmienkami môžu byť úplne alebo sčasti náklady na obstaranie, spracovanie, obeh tovaru a zisk. Ak nie je dohodnuté alebo osobitným predpisom ustanovené inak, súčasťou ceny je aj daň z pridanej hodnoty, príslušná spotrebná daň a pri dovážanom tovare aj clo a iné platby vyberané v rámci uplatňovania nesadzobných opatrení ustanovené osobitnými predpismi.

Vychádzajúc teda z ust. § 3 ods. 3 veta druhá Zákona o cenách, pokiaľ si účastníci výslovne v zmluve nedohodli, že nimi dojednaná cena za službu (v tomto prípade za teplo) je uvedená bez, či s DPH (ako tomu bolo v zmysle čl. III. bod 3.1. zmluvy o podnájme, kde bola dohodnutá výška podnájomného 800,- eur mesačne spolu s DPH), je potrebné vychádzať z toho, že dohodnutá cena, v tomto prípade za odporkyňou namietané dodané teplo (vo vzťahu k zostávajúcim fakturovaným položkám takúto námietku nevzniesla, čím neboli spôsobilé k prieskumu odvolacím súdom), príslušnú DPH už v paušálne dohodnutej cene zahŕňala. Pokiaľ za tohto skutkového a právneho stavu navrhovateľ v oboch faktúrach paušálne dohodnutú cenu za teplo navýšil o 20% DPH (z 345,- eur na 414,- eur v každej faktúre) a jej zaplatenie si nárokoval v tomto konaní, je jeho nárok v tejto časti neopodstatnený.

Z uvedených dôvodov, preto odvolací súd ponížil navrhovateľom uplatnený nárok o sumu 138,- eur, predstavujúcu rozdiel medzi odporkyňou fakturovanou cenou za teplo s DPH (414,- eur) a cenou tepla bez DPH (345,- eur), čo vo vzťahu ku každej z fakturovaných čiastok predstavuje rozdiel o 69,- eur v neprospech navrhovateľa a vo zvyšných častiach na zaplatenie fakturovaných súm, ktoré odvolaním dotknuté neboli (s pripočítaním paušálne dohodnutej ceny za teplo vo výške 345,- eur vo vzťahu ku každej faktúre) odporkyňu zaviazal.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže v preskúmvanej veci nebolo sporným, že odporkyňa sa so zaplatením jednotlivých priznaných nárokov vyplývajúcich z faktúr dostala do omeškania, odvolací súd ju zaviazal vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení tiež k zaplateniu zákonného 8,25 % ročného úroku z omeškania a to počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých faktúr.

O náhrade trov prvostupňového konania odvolací súd rozhodol vychádzajúc zo zmeňujúcim rozhodnutím založeného pomerného úspechu navrhovateľa z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a zaviazal odporkyňu k ich náhrade v rozsahu 70 % čistého úspechu navrhovateľa (85% úspech - 15 % neúspech), čo vo finančnom vyjadrení z tzv. iných trov konania vzniknutých navrhovateľovi pri účinnom uplatňovaní jeho práva z titulu zaplateného súdneho poplatku z podaného návrhu, predstavuje sumu 38,85 eur (70% zo sumy 55,50 eur), čím došlo k zmene napadnutého rozhodnutia tiež v súvisiacom, odvolaním dotknutom výroku o náhrade trov konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu za použitia § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, s poukazom na ich čiastočnú úspešnosť v odvolacom konaní, za súčasného zistenia, že ani jeden z účastníkom si náhradu trov odvolacieho konania riadnym návrhom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .